

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavrorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniæ, 1658

§. 205. Venit autem & Nicodemus qui venerat ad Iesum nocte. v. 39.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45556

§. 204. *Venit ergo & tulit corpus Iesu. v. 38.*

Cum Maria Mater Iesu, S. Ioannes & cætera Mulieres manerent circa Crucem Domini nescientes, & tristes quid facere debeant, vt corpus Domini de Cruce deponeretur non habentes neque licentiam, neque vires, neque instrumenta, nec recedere ausi de monte, & inclinabat iam sol ad vespertinam, atque ideo diutius ibi manere non valentes, vndique eos premebant angustia, & ecce vident globum propete venientum ab vrbe Hierusalem, quem quantum primo timebant, ne iterum aliquid insolens fieret cum corpore Christi, tantum ceperunt gaudere cum id vident tam reuerenter deponi.

O Beate Ioseph congrue etiam nomen à deponendo accepisti. Tu enim corpus Domini primus deponere meruisti, qua depositione nulla fuit ferè vnquam honorabilior. Ego cum hoc Iosepho mallem esse baiulus & vespillo, quam loco Tiberij vel Augusti esse imperator. Conserua in me istam deuotionem ea quo donata est omnis deuotio.

§. 205. *Venit autem & Nicodemus qui venerat ad Iesum nocte. v. 39.*

Posteaquam iam Iosephus ab Arimathæa veniam petierat, & obtinuerat sepeliendi corpus Iesu eandem Nicodemo communicarat, qui etiam occultus discipulus Christi erat, illa vtrique intentione, quod modo verum tempus esset fidei atque amoris, quem erga hunc magnum Prophetam gerebant palam profiteri, duo isti viri accesserunt omnibus necessarijs instructi, quo defunctus Dominus Iesus ciuitate sepeliretur, sciebant enim apprimè horum nihil Matrem habere, nedum ad emenda ea pecuniam: & cum inter se hæc officia sumptusque diuisissent, Iosepho obtingit, vt ipse linteum coemeret, quo Christo inuolucrum mortuarium faceret: Nicodemo vero obtingit vt myrrham thus vnguentaque compararet, quibus diuina persona deliniri posse. Et hæc omnia cum bona voluntate faciebant, multo tamen maiore cum liberalitate: certe de nullo legimus qui Iosephum aut Nicodemum rogauerit vt Christum sepelirent, neque à quoquam persuasi sunt vt Christum à Cruce tollerent: aut vnguenta ad vnguendum eum coemerent, sed ex seipsis instinctu proprio ac motu fecerunt, nempe ex mera bonitate ac amore. Ostendentes vtrique nobis tanto opera nostra Deo gratiora esse quanto minus aliorum precibus vel minis sunt

nis sunt extortæ. Quæret quis quare non vnus ex duodecim discipulis accessit ad Pilatum, & petijt corpus Iesu: dico propter metum Iudæorum delituisse discipulos, excepto Ioanne, nec ausos fuisse prodire: Iosephum autem quia bene nobilis & Pilato notus excussisset timorem, existimando iam extinctam esse Iudæorum iram & quod aduersarius illis Crucifixus & mortuus esset, sumptuosam tamen ei velle facere sepulturam cum Nicodemo, quem conuenerat Iesus de nocte ad instruendum in fide. Atque hic Nicodemus post exhibitum Christi corpori pietatis officium, à Iudæis raptus, carcerique mancipatus, horribiles ab ipsis persecutiones passus est, testatur Voragineus in eius inuentione, Nicodemum non solum ab eius principatu exclusum, sed bonis etiam spoliatum, verberibusque ad necem ductum. Hic post Christi resurrectionem linthea anima & reliqua Passionis Christi instrumenta summa cum diligentia collegit, sacramque sindonem apud se seruauit, eius dies festus seruatur 25. Martij, inuentione autem eius corporis miraculosa die 3. Augusti.

GRatulor tibi, ô Nicodeme, pro generoso hoc tuo facinore, gratulor, inquam, & conglorior. Tu sensisti, quam efficax esset vis Christi, quæ ne tantillum remisit in mortuo. Iam ipsa mors eius operabatur; te tuique similes ad pretatis officia realemque fidei professionem trahendo: vt quem prius occulti tantum ob metum Iudæorum, colebas viuum, nunc intrepide coram omnibus profitearis occisum. Te precor humiliter & deuote, sancte Nicodeme, intercedere digneris pro me apud eum quem viuum honorasti, mortuum visitasti & sepelisti, vt eum tecum semper honorare valeam & laudare in sæcula sæculorum, Amen.

§. 206. *Ferens mixturam myrrha & aloës quasi libras centum. v. 39.*

Posteaquam viri sancti necessaria ad sepulturam Christemissent, & omnia quæ facerent clam fieri debuerint, ne maledictus illos populus impediuisset, seniores illi viam in Caluarie montem corripiant (& quod sine commiseratione dicere nequeo) forte scalas gestant humeris, neque torum lacrymis humectant.

Eleuare, ô cor meum, nam hodie exequiæ viri honestissimi peragentur quibus te oportet adesse. Omnes enim illi, qui in ijs apparent, admittentur ad cælos, & qui plorant remunerationem accipient, & vide quo pacto in superiore parte Crucis fleat Nicodemus, & Iosephus in inferiore pia procumbat Mater in doloribus & fletu amarissimo, quomodo languis
nolentia